

[Arne Jensen]

Arne Jensen (S):

»Vil ministeren overveje at indføre begrænsninger for muslingefiskeriet i Limfjorden, eventuelt ved indførelse af fredningszoner for denne type fiskeri?«

Begrundelse

Reduktion af muslingefiskeriet i Vadehavsområdet har medført, at interessen for denne type fiskeri nu koncentrerer sig om andre områder i de indre danske farvande, f.eks. Limfjorden, Vejle Fjord m.v., og dette fiskeri med både, som kan befiske lavvandsområder, forårsager store gener for andre former for fiskeri. Det kan nævnes, at der for Limfjordens vedkommende bl.a. er konstateret skader på ålegræs med den følge, at ålefiskeriet i Limfjorden på længere sigt vil blive yderligere reduceret.

Man skal også være opmærksom på, at et for intensivt fiskeri på muslinger vil have en generel skadelig virkning på vandmiljøet og den økologiske balance.

Svar (6/2 87):

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg kan oplyse, at jeg i øjeblikket arbejder på et nyt regelsæt, der skal fastlægge betingelserne for udøvelse af fiskeri efter blåmusling i alle danske farvande.

Fiskeriministeriets reguleringsudvalg er anmodet om forslag for så vidt angår den fremtidige regulering på dette område. Heri vil også indgå spørgsmålet om indførelse af fredningszoner. Jeg vil orientere Folketingets landbrugs- og Fiskeriudvalg om de nye regler for muslingefiskeriet.

Spm. nr. S 602

Til justitsministeren (30/1 87) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren sikre, at der straks udarbejdes særlige beredskabsplaner for samtlige såkaldte risikovirksomheder, og at disse planer bliver offentligt tilgængelige?«

Begrundelse

I 1985 udarbejdede Miljøministeriet en liste over såkaldte risikovirksomheder, der anvender eller opmagasinerer bestemte farli-

ge stoffer. På listen figurerer kemiske virksomheder, farve- og lakfabrikker, træimprægneringsfirmaer, olieraffinaderier, gaslagre m.v.

Listen omfatter i alt 66 virksomheder, og en eventuel ulykke på en af disse virksomheder kan få specielt katastrofale konsekvenser, ikke mindst for de omkringboende.

Derfor må der selvfølgelig udarbejdes særlige beredskabsplaner for, hvad der skal ske i tilfælde af sådanne ulykker. Dette er da også direkte nævnt i et EF-direktiv fra 1982.

I dag oplyser dagbladet Information imidlertid, at der kun er udarbejdet særlige beredskabsplaner for 25 af disse 66 virksomheder, og at endnu tre er på vej.

Men der mangler altså stadig 38.

Det må der naturligvis rettes op på med det samme. Lige så indlysende er det, at de udarbejdede planer bør være offentligt tilgængelige.

Svar (9/2 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan oplyses, at det efter retsplejeloven påhviler den enkelte politimester inden for sin kreds at drage omsorg for, at der udarbejdes de fornødne beredskabsplaner med henblik på at imødegå uheld i forbindelse med katastrofer og lignende. I den forbindelse skal der naturligvis tages særligt hensyn til virksomheder, som kan udgøre særlige risici for skader.

Jeg går ud fra, at politimestrene i forbindelse med den løbende beredskabsplanlægning er opmærksomme på de virksomheder, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet. Det er således politimestrenes opgave at forsikre sig om, at de gældende beredskabsplaner er tilstrækkelige og – hvis dette ikke er tilfældet – at foretage de fornødne ændringer. Justitsministeriet vil i øvrigt tage spørgsmålet op over for Politimesterforeningen i forbindelse med et møde mellem ministeriet og foreningens bestyrelse den 6. februar 1987.

Spørgsmålet om, hvorvidt politiets beredskabsplaner er offentligt tilgængelige, vil skulle afgøres efter reglerne i den nye offentlighedslov (lov nr. 572 af 19. december 1985) og afhænger således af en konkret vurdering af indholdet i de enkelte beredskabsplaner. Der henvises herved til min besvarelse af 20.